

Instanța a concluzionat să admită parțial acțiunea civilă, încasînd prejudiciul material în sumă de 7708 lei, ceea ce constituie cheltuielile pentru transport, medicamente și asistența juridică și prejudiciul moral în mărime de 7000 lei, deoarece partea vătămată a suportat suferințe fizice și psihice care s-au reflectat negativ asupra ei. În rest, acțiunea civilă este neîntemeiată.

3. Avocatul Chirtoacă Tudor a declarat apel în numele părții vătămate, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, fiind admisă integral cererea de chemare în judecată.

Apelantul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă, deoarece partea vătămată a fost nevoită un timp îndelungat să se reabiliteze în spital apoi la domiciliu, pentru a putea din nou să meargă și să muncească.

Admițînd parțial acțiunea civilă, instanța a ignorat probele prezentate, care confirmă că partea vătămată a fost nevoit să împrumute bani pentru tratament și întreținerea familiei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fonda adoptat o sentință legală și întemeiată.

5. La 13 iunie 2013, partea vătămată Moraru Oleg a declarat recurs ordinar, în care solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, fiind admisă integral acțiunea civilă.

Recurentul a menționat că în urma acțiunilor inculpatului i-au fost cauzate vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată și el a fost nevoit să împrumute bani pentru tratament și pentru a-și întreține familia.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile: „*art. 420-422, 427-430 CPP RM*”.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422, 231 alin. (3), 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1), Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărîrii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță la fel public, în termen de pînă la 30 de zile. Copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 29 noiembrie 2012, în prezența avocatului părții

vătămate, ultimul fiind anunțat că pronunțarea publică a deciziei motivate va avea loc la 21 decembrie 2012 (f.d. 119-122).

Instanța de apel a pronunțat decizia motivată în ședința publică din 21 decembrie 2012 (f.d. 122).

Deoarece partea vătămată și avocatul său nu au fost prezenți, instanța le-a expedit copia de pe hotărîrea motivată în termen de 3 zile (f.d.129), aceasta fiind recepționată de partea vătămată prin avizul anexat la dosar (f.d.131).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 21 decembrie 2012, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfîrșitul zilei de 21 ianuarie 2013.

Totodată, potrivit datei de pe recurs și ștampila de înregistrare a recursului în cancelaria Curții Supreme de Justiție, acesta a fost întocmit, semnat și declarat de partea vătămată la 13 iunie 2013, adică peste termenul prevăzut de lege (f. d. 140).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Circumstanțele enunțate relevă că, odată ce recursul de pe rol a fost declarat peste termenul legal, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Moraru Oleg împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 29 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012, în privința inculpatului Frunză Ion Sergiu, ca fiind declarat peste termenul prevăzut de lege.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc